

Hensyn til den ændrede økonomiske Situation. For øvrigt har Kravet om Spar-sommelighed indenfor Statshusholdningen altid sin Berettigelse, men dog ganske særlig i Øjeblikket. Dette Krav, som er opstillet i Sparekommissionens Betænkning af 21. Februar, har fundet sit praktiske Udslag i det foreliggende Forslag. Jeg har ikke været Medlem af denne Kommission, men naar jeg gennemser Betænkningen, finder jeg, at man der har beskæftiget sig med en Mængde Ting: med Statstjenestemændenes Lønninger, med Tjenestetidsregler, med Lønningsregler og Lønningskonti og i øvrigt med en hel Del af de Spørgsmaal, som omhandles i Tjenestemandsløven. Jeg vil imidlertid gøre opmærksom paa, at man ikke har rørt ved det, som jeg anser for det centrale i Statstjenestemandsløven, nemlig Grundlønnen og Alderstillægene; hvad man har beskæftiget sig med, er de periferiske Ting i Løven, og jeg vil gerne tilføje, at jeg vil ikke haabe, at Forholdene skulde udvikle sig derhen, at det skulde blive nødvendigt at beskæftige sig med Grundlønnen og Alderstillægene.

Selv om de Spørgsmaal, man har taget op til Overvejelse, saaledes er af mere periferisk Karakter, forhindrer det dog selvfølgelig ikke, at de har en stor økonomisk Rækkevidde. Den højtærede Finansminister nævnte, at han i Henhold til de af Raadsformand Kofoed foretagne Udregninger regner med, at det vil dreje sig om en Besparelse paa godt og vel 14 Mill. Kr. Jeg skal ikke bestride Rigtigheden af dette Tal, idet jeg ikke er i Stand til at gøre det — det er muligt, at det ikke bliver saa meget —, men jeg vil sige, at jeg for mit Vedkommende maa ønske — og det maa vi vel alle ønske —, at det kunde forme sig saaledes, som Finansministeren mener, og jeg vilde ikke finde dette unaturligt, saa meget mindre som ingen kan være blind for, at lige saavel som Indtægterne svigter, og Arbejdet i meget høj Grad er sluppet op i de private Erhverv, saaledes er det ogsaa sket indenfor Statsvirksomhederne; derfor er det ikke saa mærkværdigt, at Udgiften kan blive mindre end hidtil. Der er ingen Tvivl om, at en Mængde Statstjenestemænd i Krigstiden har haft et meget stort Arbejde udover det normale.

Det, som især har beskæftiget Kommissionen, og som dens Betænkning i væsentlig Grad drejer sig om, er jo Tjenestetidsreglerne, og disse Tjenestetidsregler har baade her i Rigsdagen og, jeg tør sige,

særlig ude paa Møder i Sommerens Løb, spillet en meget stor Rolle. Man synes at gaa ud fra, at der er sket en ren skematisk eller maaske snarere dogmatisk Gennemførelse af Begrebet 8 Timers Arbejdsdag, men denne Opfattelse er ikke rigtig, tværtimod; man har indenfor adskillige Etater opretholdt baade 9 og 10 Timers Arbejdsdag indtil dette Øjeblik; dette forhindrer imidlertid ikke, at man kan føre langt flere end hidtil ind under Normen 9 og 10 Timers Arbejdsdag, og med det store Antal Tjenestemænd, vi har, siger det sig selv, at for hver Time, der lægges til, spares der store Udgifter til Overarbejdspenge, saa den finansielle Betydning heraf er ikke saa ganske ringe. Det, som sker, er altsaa i Virkeligheden, at man opretholder det bestaaende med Hensyn til den 8 Timers Normalarbejdsdag, men søger at faa flere ind under Normen 9 og 10 Timers Arbejdsdag eller, som det nu er indrettet: 234 og 260 Timers Arbejde om Maanedens.

Den højtærede Finansminister og i nogen Grad ogsaa det ærede Medlem, som talte paa Venstres Vegne (Ejsing), omtalte en hel Del af Lovforslagets Enkeltheder, ligesom den højtærede Minister gjorde udførlig Rede for Reduktionen af Time- og Dagbetalingen. Alt dette skal jeg derfor ikke komme ind paa — der er jo ingen Grund til Gentagelser —, men jeg vil gerne i Lighed med, hvad der er sagt af andre Talere, udtale min Tilfredshed med, at den Enighed, som jeg tror er en Nødvendighed for en lykkelig Gennemførelse af hele denne Sag, er tilvejebragt gennem de Forhandlinger, som har fundet Sted indenfor Kommissionen og sidst og maaske ikke mindst gennem de Forhandlinger, som har fundet Sted mellem den højtærede Minister og Organisationerne. Det forekommer mig, at saaledes som Forholdene har udviklet sig derigennem, at Tjenestemændenes Organisationer har faaet Forhandlingsret, vilde det være højst uheldigt, dersom de to Parter gik fra hinanden uden at være enige; det bør derfor tillægges Betydning, at denne Enighed er opnaaet. Skal man naa det finansielle Resultat, som Finansministeren tilsigter, og dermed en samvittighedsfuld og god Gennemførelse, skal der god Villie til hos Tjenestemændene. Forholdet bliver ganske anderledes, naar man bliver enig om at naa det tilsigtede Resultat, end naar det skal opnaas ved et Paabud. Derfor tillægger jeg Enigheden meget stor Betydning og haaber, at disse Ændringer